

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 listopada 1923 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 roku (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545), z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736), z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066) i z dnia 24 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 604), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 r. o zmianach w taryfie ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 119, poz. 960) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

W „Postanowieniach taryfowych”:

W punk. 94 (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 116, poz. 1066) wysokość procentowego podwyższenia opłat przewozowych, podanych w części IV taryfy, dla linii Sochaczew—Wyszogród—Piaski zmienia się na 200% zamiast dotychczasowych 100%.

W „Wykazie opłat dodatkowych”:

W punk. 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i zajęcie torów”, wysokość opłat, ustalona z dniem 1 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 878) zmienia się w sposób następujący:

- „w ust. I: a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 75.000 mk.
b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 2.250.000 mk.
c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 3.000.000 mk.
- w ust. II: a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 112.500 mk.
b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 3.375.000 mk.
c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 5.062.500 mk.”

W punk. 11 „Opłaty za nowe nadanie przesyłki na żądanie odbiorcy” wysokość opłat, ustalona z dniem 1 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 878) zmienia się w sposób następujący:

„za każde 100 kilogramów . . . 4.320 mk. najmniej od wagonu:

- a) o ładowności poniżej 5.000 kg. 216.000 mk.
b) o ładowności 5.000 i więcej kg. 432.000 mk.”

B. W części IV „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847 i № 113, poz. 1028 oraz z r. 1923: № 17, poz. 112; № 37, poz. 247; № 73, poz. 575; № 93, poz. 742; № 109, poz. 868 i № 119, poz. 960):

Dział I „Opłaty za przewóz towarów” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 63, poz. 491), ustalony z dniem 1 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 878) podwyższa się o 200%.

C. Część V „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112) nie ma zastosowania na kolejach wąskotorowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*